

[Justitsministeren]

ikke kender noget til undersøgelsens karakter? Vi kan jo ikke vide, om den henvendelse, registertilsynet straks rettede til de to forskere, kræver en nærmere undersøgelse fra deres side, for at de kan komme med den dokumentation, vi har brug for.

Det, jeg kan sige, er, at jeg mener, sagen er af en sådan karakter, at svaret fra forskerne bør komme hurtigt, og at registertilsynet vil arbejde meget hurtigt med sagen.

Tinning (VS):

Justitsministeren ved selvfølgelig udmærket, hvad han ville have gjort, hvis han brændte for at få opklaret den her sag. Hvis han brændte for med det samme at få sikkerhed og vished for, hvad der er foregået, kunne man f.eks. i al stilfærdighed direkte fra ministeriet have bedt forskerne fortælle, hvad det var, de havde gået og lavet. Det ville de sikkert have gjort. Det har de så ikke gjort, og jeg er ikke tilfreds med denne justitsministerielle formulering om »hurtigst muligt« og »så snart det kan lade sig gøre« og sådan noget.

Jeg kan forstå, at jeg ikke kommer videre med det i første omgang, men det er klart, at hvis vi ikke hører noget i løbet af få uger, så må vi selv forsøge at finde ud af, hvad det egentlig er, der er foregået. Indtil videre kan jeg forstå på ministeren, at vi ikke kan tage det referat, Jyllands-Posten har givet af, hvad forskerne har oplyst, som udtryk for sandheden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 693

15) Til *justitsministeren* af:

Tinning (VS):

»Er ministeren enig i, at eventuelle fremtidige projekter ligesom Metropolitprojektet bør bygge på skriftligt samtykke fra dem, der undersøges, løbende oplysning om, hvad der er registreret om den enkelte, løbende adgang til at kræve disse oplysninger slettet og garanti for endegyldig destruktion af basismaterialet, når forskningsprojektet er slut?«

Skriftlig begrundelse

Skaderne i forbindelse med Metropolit-skandalen er sket. Men en gentagelse må selvfølgelig undgås.

Den eneste sikre og farbare vej er, at for-søgs personer inddrages i arbejdet på klare og gennemskuelige betingelser: skriftligt samtykke fra den enkelte, løbende oplysning om, hvad der er registreret, løbende adgang til at kræve disse oplysninger slettet og garanti for endegyldig destruktion af basismaterialet, når forskningsprojektet er slut.

Dette er også den eneste mulighed for at modvirke, at Metropolit-skandalen lægger gift for ethvert interviewbaseret forskningsprojekt, der rummer EDB-registrering. En udvikling, der ville være særdeles uheldig.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg synes, det forslag, hr. Tinning er fremkommet med, lyder meget interessant. Så vidt jeg kan se, ligger hr. Tinnings forslag meget tæt op ad de vilkår, som registertilsynet har foreskrevet for udlevering af oplysninger fra offentlige registre til private forskningsprojekter. Disse vilkår går netop ud på, at de personer, der indgår i en undersøgelse, skal have meddelelse herom, at det skal angives, hvordan man er kommet i besiddelse af oplysningerne, hvad der er projektets formål, og hvilke andre oplysninger der registreres.

Endvidere skal det oplyses, hvordan oplysningen vil blive behandlet, og at den registrerede til enhver tid kan anmode om, at alle hidtil registrerede oplysninger om personen bliver slettet.

Hr. Tinnings forslag vil indgå i de overvejelser, som vi i justitsministeriet vil gøre os, når registertilsynets vurdering af undersøgelsen foreligger.

Tinning (VS):

Det er da rart også at kunne sige, at der er grund til at takke justitsministeren. Det synes jeg der er.

Men jeg er ikke helt sikker på, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem det, justitsministeren siger, og det, som jeg foreslår. Dels taler jeg jo ikke kun om – og jeg mener heller ikke, det er nok – at man bare får en meddelelse om, at man indgår i sådan et projekt, men der bør være tale om et egentligt samtykke, og der er jo forskel på,